

הרב

אפרים בן צבי

שליט"א

הסגולות הטמונות באמירת פרשת העקידה

כותב הזוהר הקדוש: "וטוב לישראל להזכיר בגלות בכל יום פרשת העקידה, שתגן עליהם מכל מקרים רעים, ובת קול יוצאת ואומרת 'אל תעש לו מאומה'".
בתיקוני הזוהר מובא כי "גודל מעלת אמירת העקידה... שמבטל מיתה מבני אדם ומגן מכל חולאים ומכפר עוון".

תפילת עקידת יצחק

א ויהי אחר הדברים האלה והאלוקים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:

ב ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:

ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלקים

ד ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק:

ה ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-כה ונשתחוה ונשובה אליכם:

ו ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו:

ז ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה:

ח ויאמר אברהם אלקים יראה-לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:

הרב

אפרים בן צבי

שליט"א

ט וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹקִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ
אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׁם אוֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים:

י וַיִּשְׁלַח אֲבִרָהָם אֶת-יִדְּוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת-בְּנוֹ:

יא וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶךָ ה' מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֲבִרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי:

יב וַיֹּאמֶר אֶל-תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לֹ מֵאוֹמָה כִּי עֹתָה יִדְעֹתִי כִי-יִרָא
אֱלֹקִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-בִּנְךָ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

יג וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אֲחֵר נֶאֱחָז בְּסִבְךָ בְּקִרְנָיו וַיִּלֶּךְ אֲבִרָהָם
וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לָעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ:

יד וַיִּקְרָא אֲבִרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר ה' יִרְאֶה:

טו וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךָ ה' אֶל-אֲבִרָהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם:

טז וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-
בִּנְךָ אֶת-יְחִידְךָ:

יז כִּי-בִרְךָ אֲבִרְכָךָ וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוֹל אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת
הַיָּם וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

יח וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקוֹלִי:

יט וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהָם בְּבֵאֵר
שֶׁבַע:

רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מעל בן יחידו לעשות רצונך
בלבב שלם, כן יכבשו רחמיה את כעסך מעלינו, ויגלו רחמיה על מדותיה,
ותתנהג עמנו ה' אלוקינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ובטובך הגדול ישוב

חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, וקיים לנו ה' אלוקינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור, וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר.